Lietas Nr. 11290019714
Lietas arhīva Nr. KA03-0084-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 21.martā

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

šādā sastāvā

tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skudra,
tiesneši J.Dimpers un J.Vasiļkovskis,
ar tiesas sēdes sekretāri L.Bistrovu, tulci L.Javorsku,
piedaloties prokuroram S.Braslam,

apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā izskatīja apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzību un prokurora protestu par Ludzas rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu, ar kuru tika atzīts par vainīgu un sodīts /pers. C/, personas kods /personas kods/, par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods /pers. C/ noteikts, daļēji pievienojot brīvības atņemšanas sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 6.oktobra spriedumu, un pilnīgi papildsodu - probācijas uzraudzību, - brīvības atņemšana uz 1 gadu un 4 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

/pers. C/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 6.augusta līdz 2015.gada 5.septembrim saskaņā ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 6.oktobra spriedumu, izciestā soda daļa no 2015.gada 6.septembra līdz 2015.gada 5.oktobrim saskaņā ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 7.aprīļa lēmumu, un izciestā soda daļa no 2015.gada 6.oktobra līdz 2015.gada 15.decembrim.

/pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā atcelts.

/pers. C/ atbrīvots no procesuālo izdevumu atmaksas valsts labā, sakarā ar zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību 99,01 *euro* (deviņdesmit deviņi *euro*, 1 cents) apmērā.

Noklausījusies tiesneses referentes D.Skudras ziņojumu, pārbaudījusi pierādījumus lietā, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja

Ludzas rajona tiesa spriedumā atzina, ka /pers. C/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas, šādos apstākļos: 2014.gada 15.aprīlī ap pulksten 13.00 /pers. C/ Rēzeknē pie spēļu zāles /Nosaukums A/ pirmstiesas procesā tieši nenoskaidrotā vietā un pie nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās personīgai lietošanai polietilēna maisiņu ar 4,2916g pulverveida vielu, kas satur 27% jeb 1,1587g metamfetamīna, kas saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 1.pielikumu ir aizliegta sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela (I saraksts, 2.5.3.apakšpunkts), kuru /pers. C/ glabāja savās personīgajās mantās. 2014.gada 15.aprīlī šo metamfetamīnu saturošo vielu /pers. C/ ar mikroautobusu atveda uz Ludzu, kur to turpināja neatļauti glabāt līdz šīs dienas pulksten 15.25, kad viņu /adrese/ aizturēja policijas darbinieki un to izņēma. /pers. C/ pārkāpa likuma „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.pantu, kas noteic, ka aizliegts iegādāties, glabāt un transportēt I sarakstā iekļautās vielas.

Šādas apsūdzētā darbības pirmās instances tiesa kvalificēja atbilstoši Krimināllikuma 253.panta pirmajai daļai.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzēja apsūdzētais /pers. C/ un noprotestēja Ludzas rajona prokuratūras prokurors S.Brasla.

Ludzas rajona prokuratūras prokurors S.Brasla apelācijas protestā norāda, ka pirmās instances tiesas spriedumu apstrīd daļā par /pers. C/ piemērotā papildsoda veidu un daļā par /pers. C/ atbrīvošanu no procesuālo izdevumu samaksas valsts labā par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā. Prokurors norāda, ka lietas iztiesāšanas laikā tika lūgts /pers. C/ noteikt analoģisku pamatsoda apmēru, kā arī papildsoda mēru pirmās instances tiesas piespriestajam, bet kā papildsodu noteikt policijas kontroli, nevis probācijas uzraudzību. Norāda, ka uz 2014.gada 15.aprīli, tas ir, /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas redakcija neparedzēja papildsodu – probācijas uzraudzību. Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā bija paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods un policijas kontrole uz laiku līdz trim gadiem. Krimināllikuma Pārejas noteikumu 11.punktā noteikts, ka grozījumi Krimināllikuma 253.pantā par papildsoda – policijas kontrole aizstāšanu ar papildsodu – probācijas uzraudzību stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī. Savukārt šo Pārejas noteikumu 12.punktā noteikts, ka papildsodu – policijas kontroli turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas Krimināllikuma 159., 160., 164., 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu Krimināllikuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesa piesprieda tādu papildsoda veidu, kas uz /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nebija paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā. Pie tam papildsods – probācijas uzraudzība ir smagāks nekā papildsods – policijas kontrole, jo to var noteikt kopā ar brīvības atņemšanu nesaistītiem soda veidiem, kā arī tā termiņš īpaši paredzētajos gadījumos var būt lielāks, nekā policijas kontrolei. Lai gan aktuālajā Krimināllikuma redakcijā 45.pants (policijas kontrole) ir izslēgts, bet par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu paredzēts papildsods – probācijas uzraudzība, Ludzas rajona tiesai bija jāvadās no tām Krimināllikuma normām, kas bija spēkā /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī. Tas noteikts Krimināllikuma 5.panta pirmajā daļā. Savukārt papildsoda – policijas kontrole turpmāku piemērošanu arī pēc 2015.gada 1.janvāra speciāli paredz Krimināllikuma Pārejas noteikumu 12.punkts.

Turklāt, Ludzas rajona tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta piekto daļu, nepamatoti nolēma procesuālos izdevumus 99,01 *euro* apmērā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu segt no valsts līdzekļiem, jo tiesa uzskatīja, ka aizstāve tika pieaicināta pēc tiesas lūguma. No 2014.gada 24.septembra tiesas sēdes protokola izriet, ka /pers. C/ vēlējās noslēgt vienošanos ar aizstāvi. Šī iemesla dēļ tiesas sēde tika atlikta uz 2014.gada 19.novembri. Savukārt 2014.gada 19.novembrī tika konstatēts, ka apsūdzētais joprojām nav noslēdzis vienošanos ar aizstāvi, un viņš lūdza aizstāvja piedalīšanos lietas iztiesāšanā. Tādēļ tieši pēc apsūdzētā lūguma tika pieaicināta valsts nodrošināta aizstāve L.Vinogradova, kura turpmāk īstenoja /pers. C/ aizstāvību līdz 2015.gada 15.decembrim, kad viņas klātbūtnē /pers. C/ atteicās no aizstāves. No tā izriet, ka aizstāve lietā uzaicināta nevis pēc tiesas iniciatīvas, bet pēc /pers. C/ lūguma. Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem. Savukārt Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot likumā noteiktos gadījumus. Iztiesāšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kādēļ /pers. C/ būtu atbrīvojams no samaksas par aizstāvja palīdzību. Tādēļ šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā /pers. C/, kas arī tika lūgts pirmās instances tiesā.

Līdz ar to prokurors uzskata, ka Ludzas rajona tiesa nepamatoti /pers. C/ papildsoda – policijas kontroles vietā noteica papildsodu – probācijas uzraudzību, kā arī nepamatoti nolēma procesuālos izdevumus segt no valsts līdzekļiem, nevis piedzīt tos no apsūdzētā. Pastāvot šādiem apstākļiem, pirmās instances tiesa pieļāva Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta pirmās daļas pārkāpumus, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 574.panta 3.punktu un 575.panta trešo daļu atzīstams par būtisku Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma pārkāpumu un noveda pie nelikumīga lēmuma.

Ņemot vērā izklāstīto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 549.-552.pantu, 563.panta pirmās daļas 3.punktu un 565.panta pirmās daļas 4. un 5.punktu, lūdz atcelt Ludzas rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu daļā par /pers. C/ piemērotā papildsoda veidu un daļā par /pers. C/ atbrīvošanu no procesuālo izdevumu 99,01 *euro* apmērā samaksas valsts labā par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, atzīt /pers. C/ par vainīgu Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. C/ galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 6.oktobra spriedumā piemēroto sodu, daļēji saskaitot pamatsodus un pilnīgi pieskaitot papildsodu, - ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 99,01 *euro* apmērā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā.

Apsūdzētais /pers. C/ savā apelācijas sūdzībā norāda, ka pārsūdz Ludzas rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu pilnā apjomā, lūdz lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai citam tiesnesim. Uzskata, ka pirmās instances tiesnesis viņu notiesāja negodīgi un piesprieda bargu sodu. Norāda, ka tas pats tiesnesis viņu tiesāja arī citās lietās, uz ko pēc likuma tam nav tiesību, līdz ar to lūdz nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai citam tiesnesim. Norāda, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesā savu vainu atzina pilnībā, lūdz samazināt piespriesto sodu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors apelācijas protestu uzturēja un lūdza atcelt spriedumu daļā par /pers. C/ piemērotā papildsoda veidu un daļā par /pers. C/ atbrīvošanu no procesuālo izdevumu 99,01 *euro* apmērā samaksas valsts labā par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, /pers. C/ par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. C/ galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 6.oktobra spriedumā piemēroto sodu, daļēji saskaitot pamatsodus un pilnīgi pieskaitot papildsodu, brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 99,01 *euro* apmērā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā.

/pers. C/ lūdza nosūtīt krimināllietu pirmās instances tiesai jaunai izskatīšanai.

Krimināllietu tiesas kolēģija, noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, prokurora viedokli, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, atzīst, ka apsūdzētā iesniegtā apelācijas sūdzība noraidāma, bet apelācijas protests ir apmierināms un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. C/ noteikto papildsodu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļā par apsūdzētā atbrīvošanu no procesuālo izdevumu samaksas valsts ienākumos par advokātes piedalīšanos lietā, taisot šajā daļā jaunu spriedumu.

Pārbaudot Ludzas rajona tiesas spriedumu par /pers. C/ noteikto sodu apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa piesprieda tādu papildsoda veidu, kas uz /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi- 2014.gada 15.aprīli, nebija paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā, proti, probācijas uzraudzību. Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā bija paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods un policijas kontrole uz laiku līdz trim gadiem. Krimināllikuma Pārejas noteikumu 11.punktā noteikts, ka grozījumi Krimināllikuma 253.pantā par papildsoda – policijas kontrole aizstāšanu ar papildsoda – probācijas uzraudzību stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī. Savukārt šo Pārejas noteikumu 12.punktā noteikts, ka papildsodu – policijas kontroli turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas Krimināllikuma 159., 160., 164., 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu Krimināllikuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesa piesprieda tādu papildsoda veidu, kas uz /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nebija paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā, tādēļ pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā ir atceļams.

Nosakot papildsoda – policijas kontroles ilgumu, apelācijas instances ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošus apstākļus, viņa personu raksturojošās ziņas, kas pirmās instances tiesas spriedumā atreferētas, soda individualizācijas un samērīguma principu. Apsūdzētais, būdams agrāk vairākkārt sodīts, atkal izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu, kas liecina par noturīgu tieksmi izdarīt kriminālsodāmas darbības, tādēļ, lai aizsargātu sabiedrības drošību, policijas kontrole jāpiemēro uz 3 gadiem, lai viņš turpmāk atturētos no likumpārkāpumu izdarīšanas.

Ludzas rajona tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta piekto daļu, nolēma procesuālos izdevumus 99,01 *euro* apmērā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu segt no valsts līdzekļiem, jo atzina, ka aizstāve tika pieaicināta pēc tiesas lūguma. No lietas materiāliem, proti, 2014.gada 24.septembra tiesas sēdes protokola redzams, ka /pers. C/ vēlējās noslēgt vienošanos ar aizstāvi, tādēļ tiesas sēde tika atlikta uz 2014.gada 19.novembri. 2014.gada 19.novembrī tiesas sēdē tika konstatēts, ka apsūdzētais joprojām nav noslēdzis vienošanos ar aizstāvi, tomēr lūdza aizstāvja piedalīšanos lietas iztiesāšanā. Tādēļ, tiesa, apmierinot apsūdzētā lūgumu, lūdza zvērinātu advokātu vecāko nodrošināt apsūdzētajam aizstāvi tiesas sēdē 2014.gada 18.decembrī (lietas 57.lapa). /pers. C/ aizstāvību turpmāk īstenoja zvērināta advokāte L.Vinogradova līdz 2015.gada 15.decembrim, kad viņas klātbūtnē /pers. C/ atteicās no aizstāves. Minētie apstākļi liecina par to, ka aizstāve lietā uzaicināta nevis pēc tiesas iniciatīvas, bet pēc /pers. C/ lūguma. Tiesas atzinums, ka aizstāve tika pieaicināta pēc procesa virzītāja, proti, tiesas lūguma (tā spriedumā) ir nepamatots.

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šī panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus, tas ir, ja persona ir attaisnota, ja persona ir maznodrošināta, ja procesa virzītājs likumā noteiktajā kārtībā personu ir atbrīvojis no maksas par juridisko palīdzību, vai ja jāpiedzen procesuālos

izdevumus, kas saistīti ar tiesas sēžu atlikšanu. Pamati notiesātā atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību noteikti Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā. Šī norma paredz personu atbrīvot no samaksas par aizstāvja palīdzību gadījumā, ja personas mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju šo samaksu nodrošināt no saviem līdzekļiem, vai arī ja persona, kurai kriminālprocesā, kad aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, nav vēlējusies aizstāvi. Iztiesāšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kādēļ /pers. C/ būtu atbrīvojams no samaksas par aizstāvja palīdzību. Tādēļ procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā /pers. C/, taču ne tādā apmērā, kā to lūdza prokurors, bet tikai 80,40 euro. No aiztāves iesniegtajiem rēķiniem redzams, ka aizstāve 2015.gada 15.decembra rēķinā nepamatoti atkārtoti iekļāva 19,21 *euro* par iepazīšanos ar lietas materiāliem, kurus nebūtu taisnīgi piedzīt no apsūdzētā.

Pārējā daļā Ludzas rajona tiesas spriedums ir atstājams negrozīts. Apstākļos, kad /pers. C/, neraugoties uz iepriekšējām sodāmībām, izdarīja jaunu tīšu mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu, kā arī apsūdzētā likumpārkāpumu vēsture, proti, viņš tiek aizturēts par darbībām ar narkotiskām un psihotropām vielām, liecina par to, ka iepriekš piespriestie sodi apsūdzēto nav pozitīvi ietekmējuši, viņš nav izdarījis secinājumus un nav labojis savu uzvedību un attieksmi pret likumu ievērošanu. Apsūdzētā darbības ir sabiedriski bīstamas, narkotiku lietošana nopietni apdraud cilvēka veselību, labklājību un negatīvi ietekmē sabiedrības ekonomiskos, kultūras un politiskos pamatus. Metamfetamīns izraisa psihisku un fizisku atkarību, tāpēc brīvības atņemšanas sods piemērots pamatoti. Apelācijas instances tiesas ieskatā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, proti, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai notiesātais un citas personas atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī, ievērojot nodarījuma smagumu, soda individualizācijas un samērīguma principu, iespējams sasniegt, liekot apsūdzētajam izciest sodu ārpus sabiedrības, piemērojot papildsodu, jo tā obligāta noteikšana paredzēta panta sankcijā. Apsūdzētajam piespriesto sodu nav pamata atzīt par nesamērīgu un netaisnīgu, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Apelācijas instances tiesā lietu izskata pēc būtības. Lietas nosūtīšana jaunai izskatīšanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 566.pantu paredzēta tikai gadījumā, ja pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tādu likuma pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu vai citu būtisku Kriminālprocesa likuma pārkāpumu, kuru tā pati nevar novērst. Izskatāmajā lietā aplelācijas instances tiesa nekonstatē, ka Ludzas rajona tiesa, iztiesājot /pers. C/ lietu būtu šādu pārkāpumu pieļāvusi. Līdz ar to nav pamata sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai. Tas apstāklis, ka tiesnesis J.Andersons iepriekš ir skatījis citas /pers. C/ apsūdzības krimināllietas sakaņā ar Kriminālprocesa likuma 51.,52.panta cetrurto daļu, 54.pantu nav atzīstams par to, ka tiesnesis atradās interešu konflika situācijā, kas būtu par pamatu viņa noraidīšanai. Nav pamata uzskatīt, ka tiesnesis ieinteresēts lietas iznākumā. Lietu sadale notiek automatizēti un tiesnesis izskata lietu, kas nodota viņam.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atcelt Ludzas rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu daļā par /pers. C/ noteikto papildsodu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļā par /pers. C/ atbrīvošanu no procesuālo izdevumu samaksas valsts ienākumos par advokāta piedalīšanos lietā, taisot šajā daļā jaunu spriedumu.

/pers. C/ par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šim sodam daļēji pievienot sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 6.oktobra spriedumu, pilnīgi pievienot papildsodu – policijas kontroli, un galīgo sodu /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 4 (četriem) mēnešiem un policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 80,40 *euro* (astoņdesmit *euro* un 40 centu) apmērā par advokātes sniegto juridisko palīdzību Ludzas rajona tiesā. Noteikt /pers. C/ 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas šīs summas labprātīgai samaksai.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Tiesas nolēmumu kasācijas kārtībā var pārsūdzēt 10 dienu laikā Augstākajā tiesā par kasācijas iemesliem, kas paredzēti Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā, sūdzību vai prokurora protestu iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skudra

Tiesneši J.Vasiļkovskis

J.Dimpers